

SOMOGYI ISTVÁN

festőművész

30 ÉVES JUBILEUMI KIÁLLITÁSA

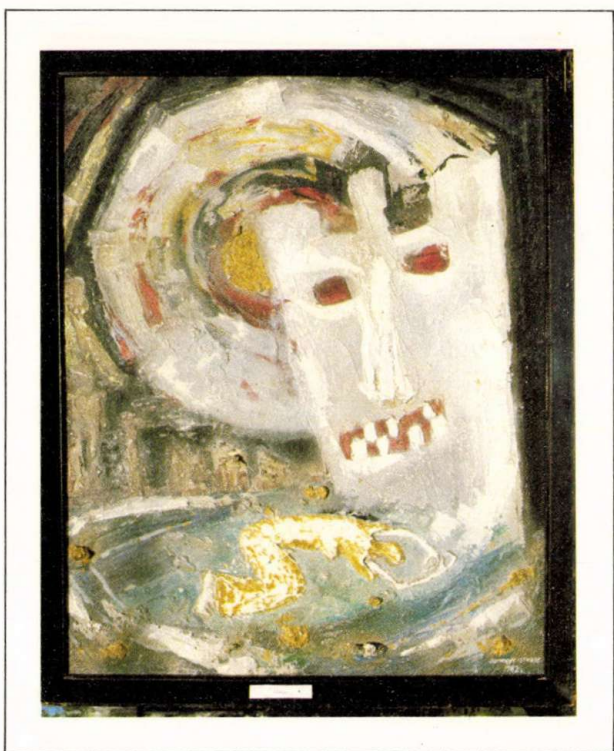
A „Várpalotai Napok 1987” keretében

A kiállítást megnyitja:

Somogyi László építési és városfejlesztési miniszter

1987. október 23-án 16 órakor

a várpalotai Nagy Gyula Galériában

A kiállítást rendezte:
a Városi Művelődési és Sportközpont

A megnyitón közreműködnek:
Borsányi Irén előadó művész,
Némethy Attila zongoraművész
és a Várpalotai Kamaraegyüttes

A kiállítás megtekinthető:
1987. október 23-tól 1987. november 20-ig,
hétfő kivételével naponta 10–18 óráig

A természet, a forma és szín ősidők óta ösztönözte az embert, hogy az őt körülvevő titokzatos világ rejtelseit kifürkéssze és ismerőisévé, mintegy kezessé tegye az élet értelmének valamiféle bizonyosságérzésében. Somogyi István nagy kerülővel érkezett a művészet műhelyébe, de bizonyosan nem véletlenül. Vidéken töltött gyermekkorra, a társadalmi élet számos területén szerzett megannyi közvetlen tapasztalata ráébresztette, hogy az igazságot a mindennapok alig következő összefüggéseiben keresse, meg-
lássa a valódi mögött az igazat, a mozgásban a jó irányt, a térben az embert. A dolgozó, a küzdő és ezért úgy is mondhatjuk: az optimista embert. Két valóságos kép létezik s az egyiket mindenki látja, a másikat csak a művészi szem, amely a látásmódot nekünk is kölcsözni, amikor a vásznon, kartonon megjeleníti a mélyebb igazságot. Somogyi István képei ezt a művészi missziót teljesítik. Negyvenéves korára nem a megtalált, hanem az örök forrongásban is rejlő nyugalom a jellemző rá. Bátran feszíti tovább lehetősége kereteit, mert bízik önmagában és művészsége értőinek épp ez a folytonos újulás adja képeinek nyugtató hitelét. Technikája, szerkesztésmódja ugyancsak ezt a továbblépést bizonyítja. S azt mindenképpen, hogy bármilyen újítás tűnik föl pályáján, sohasem az öncélú vagy divatos modernség hajhászolása lesz, hanem a belső kényszer művészi sugallata vezeti az ember és az ember világának megismerése felé.

SIMON ISTVÁN
Kossuth-díjas költő

SOMOGYI ISTVÁN

Somogyi István festőművész 1930. október 20-án született Galgamácsán. Gyermek- és ifjúkora a kisvárosok és falvak életéhez kötődött. Az így szerzett élmények meghatározták művészi pályája kezdeti szakaszát. A Galga menti, a balatoni tájak, a gyorsan változó paraszti életforma, a megismert üzemek, gyárak egyaránt hatással voltak művészi fejlődésére. Tudatosan készült művészi pályájára. 1957 óta életét a festészetnek szenteli, több kiállítása után 1968-ban a MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG MŰVÉSZETI ALAPJÁNAK lesz tagja. Több országos jelentőségű kiállítása után külföldi meghívásoknak tesz eleget. Megrázó sorozatban ábrázolja a fasizmus rémtetteit a lengyelországi Majdanekben és Varsóban rendezett kiállításán. A lengyel kormány művészi munkásságát 1974-ben a LENGYEL ÁLLAMTANÁCS ÉRDEMKERESZTJÉNEK ARANY FOKOZATA ADOMÁNYOZÁSÁVAL ISMERI EL.

Nemzetközi akciót kezdeményez Angela Davis amerikai polgárjogi harcos perköltségeinek fedezésére. Felhívásához olyan neves művészek csatlakoznak, mint Picasso, Salvador Dalí, Kokoschka, Chagall, Henry Moore, Siquieros stb. Harminc képével vesz részt a New York-i aukción és a befolyt 20 millió dollár jelentős segítség Angela Davis kiszabadításához.

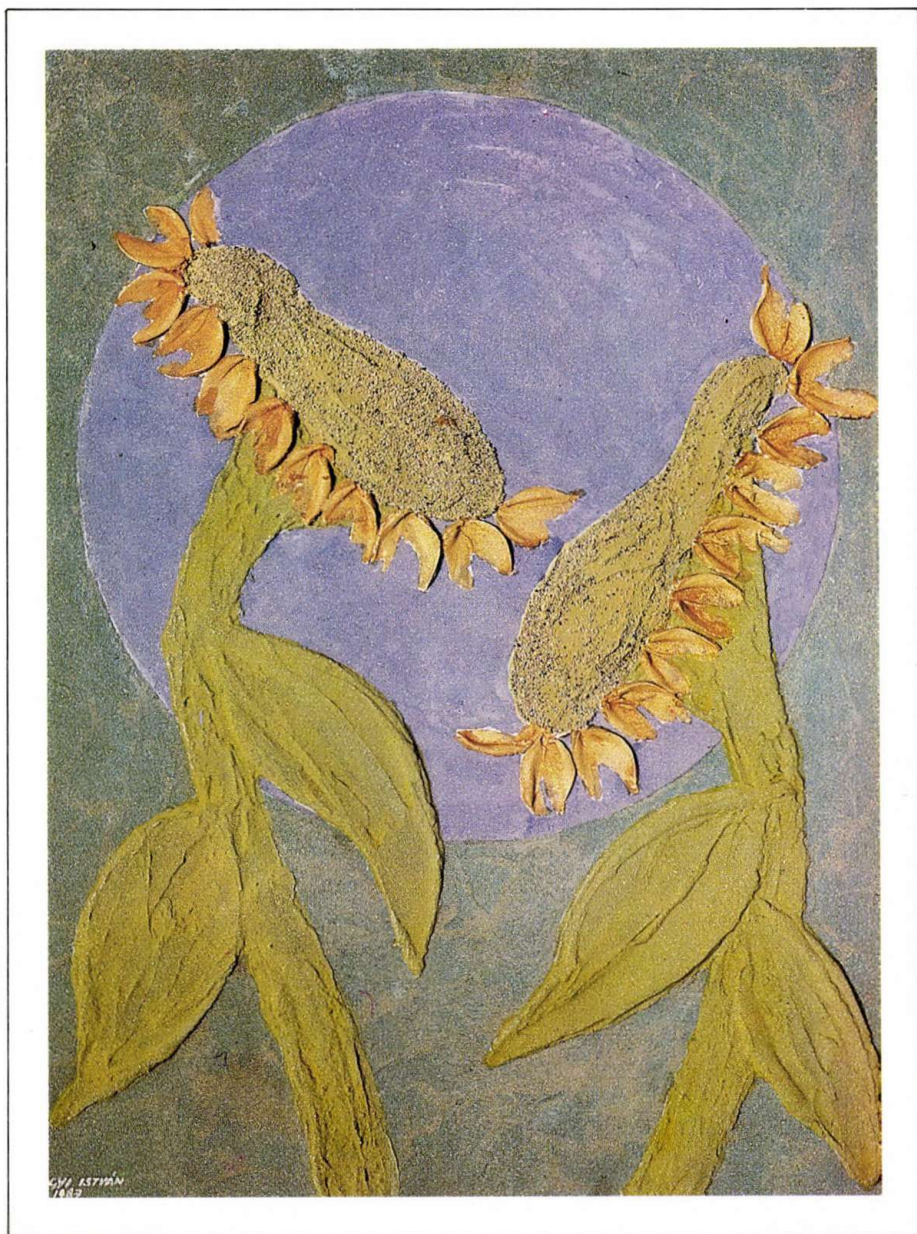
Elkötelezett művészként fellép az amerikai imperializmus vietnami agressziója ellen. Nagy hatású vietnami sorozata híven mutatja be a vietnami nép küzdelmét szabadságáért.

Politikai töltésű alkotásai mellett egyéni stílusban, melyet „modern realistának” vall, a napi élet és a természet ábrázolása kerül előtérbe. Számos helyen mutatja be festményeit. Önálló kiállításai voltak Veszprém, Keszthely, Aszód múzeumaiban, Várpalota, Eger, Dorog, Esztergom és Budapest több művelődési házában. Alkotásaival részt vesz több országos kiállításon. Visszatér szülőfalujába, és a „tisza forrásból” merítve egyre gyakrabban találkozunk műveiben az élő hagyományok modern feldolgozásával. Termékeny alkotói tevékenysége nem korlátozza abban, hogy közéleti munkaként számos szocialista brigád tiszteletbeli tagságát vállalva a közművelődés széles körű terjesztésében részt vegyen. Munkás—művész-találkozókon, bemutatókon igyekszik felkelteni és elmélyíteni az igényt az igaz művészet iránt. Önzetlen társadalmi munkaként művészte legjavát nyújtva szűkebb és tágabb környezetében egyaránt a nemes művészet terjesztője és propagálója az új típusú, művészetet értő és szerető szocialista ember nevelése érdekében. „Érdekel az elnyomott emberek és népek élete, alkotó munkám fő célja, megfesteni az emberiség szenvedéseit, mely szenvedés a boldogabb élet forrása lehet. Művészként mindennap újra indulok. Nem vagyok elégedett, az elégedetlenség végigkíséri pályámat.”

Losonczy Miklós írta: „Kutató, kereső elme, szenvedélyes alkot... Különös világa, s az még különösebb, hogy domborítja képeit, amelyek egyszerre színesek és plasztikusak.”

A most 57 éves művész eszmei harcosságával, művészi felkészültségével továbbra is folyamatosan tevékenykedik a békéért és az emberiség jobb jövőjéért.

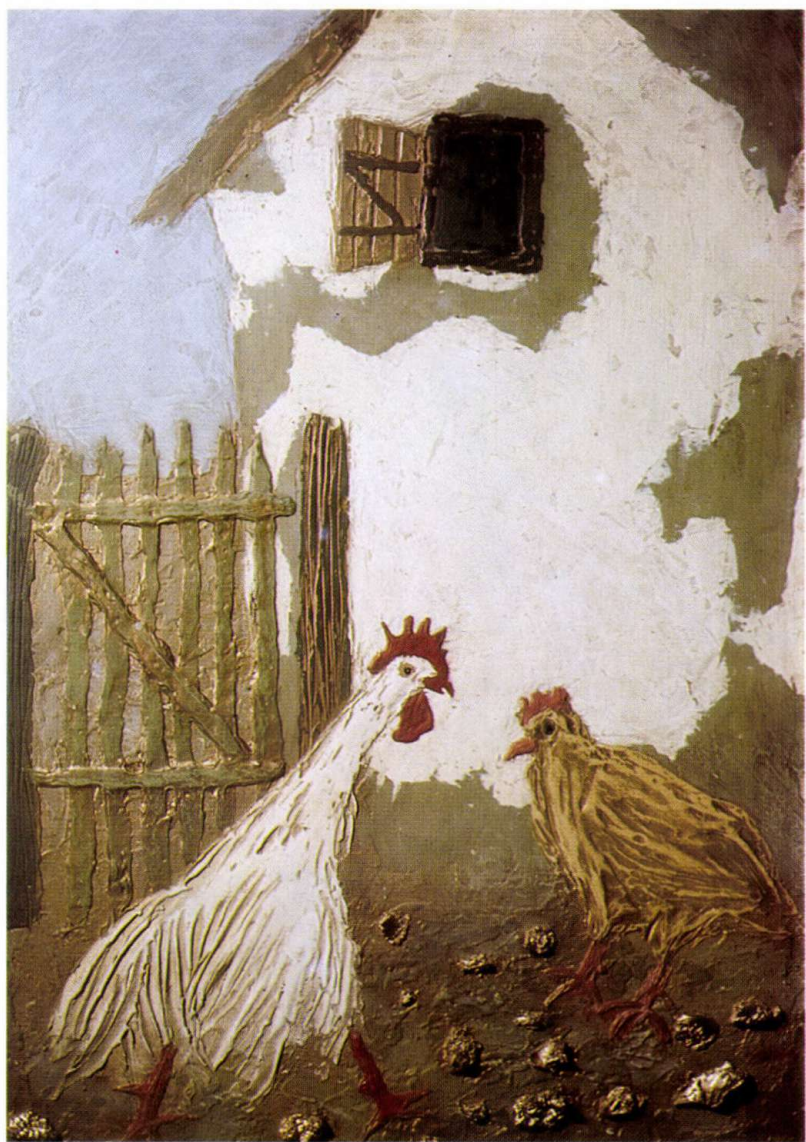
1982 májusában munkásságáért az Országos Béketanács Elnöksége a békemozgalom kitüntető jelvényét adományozta.

Napraforgók

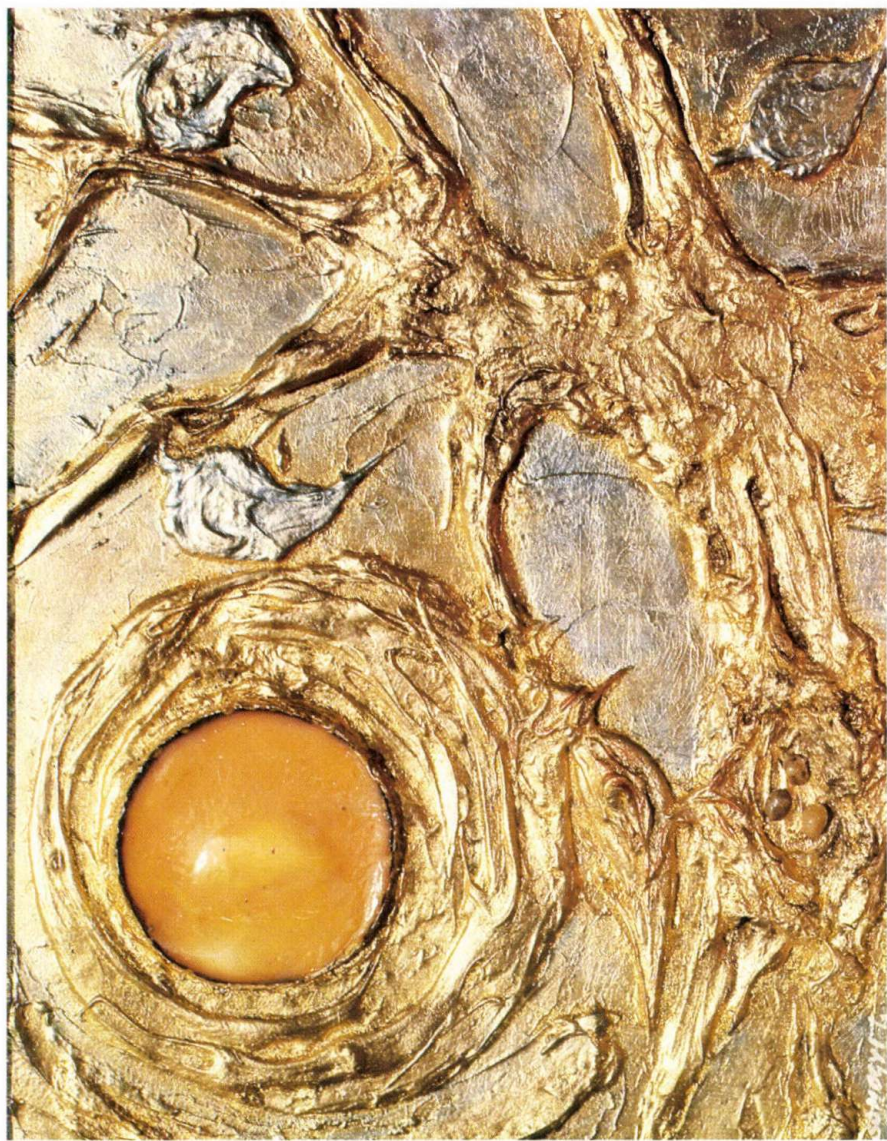
Téli parasztudvar

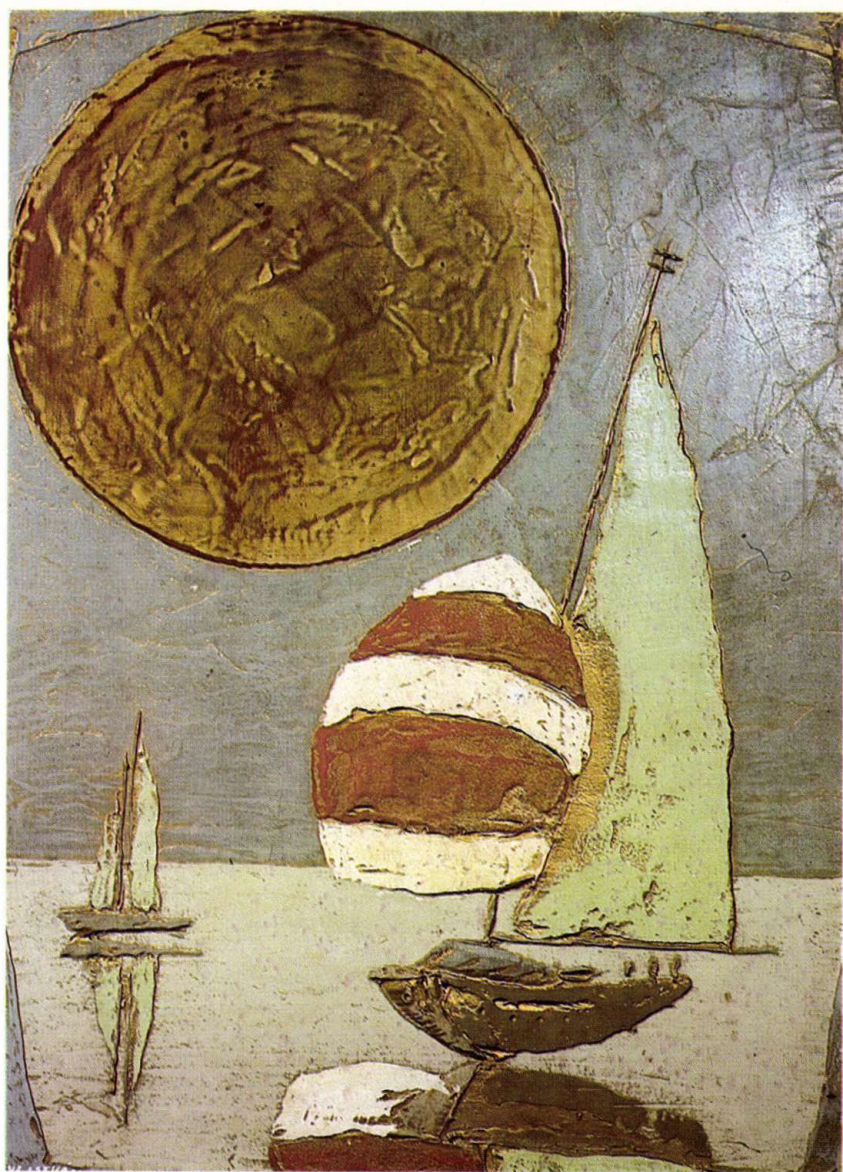

Baromfiudvar

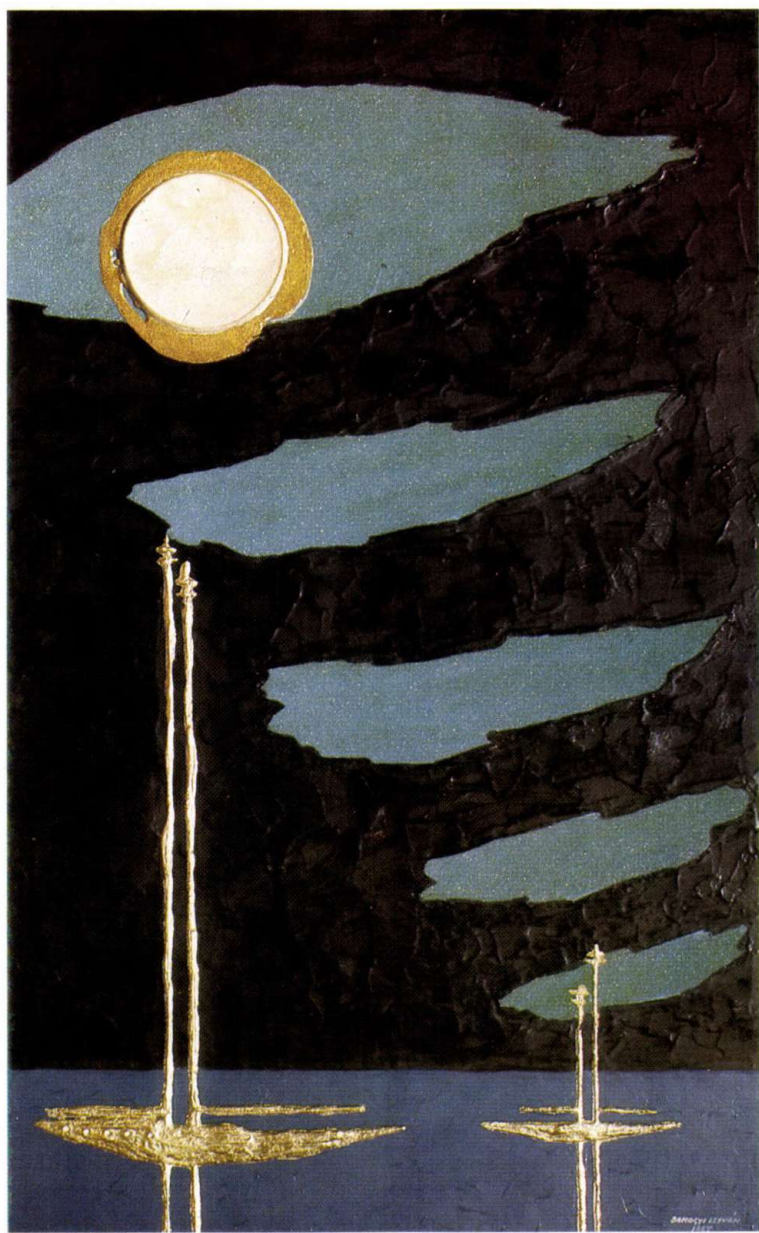

Tanya

Balatoni hangulat I.

Balatoni hangulat II.

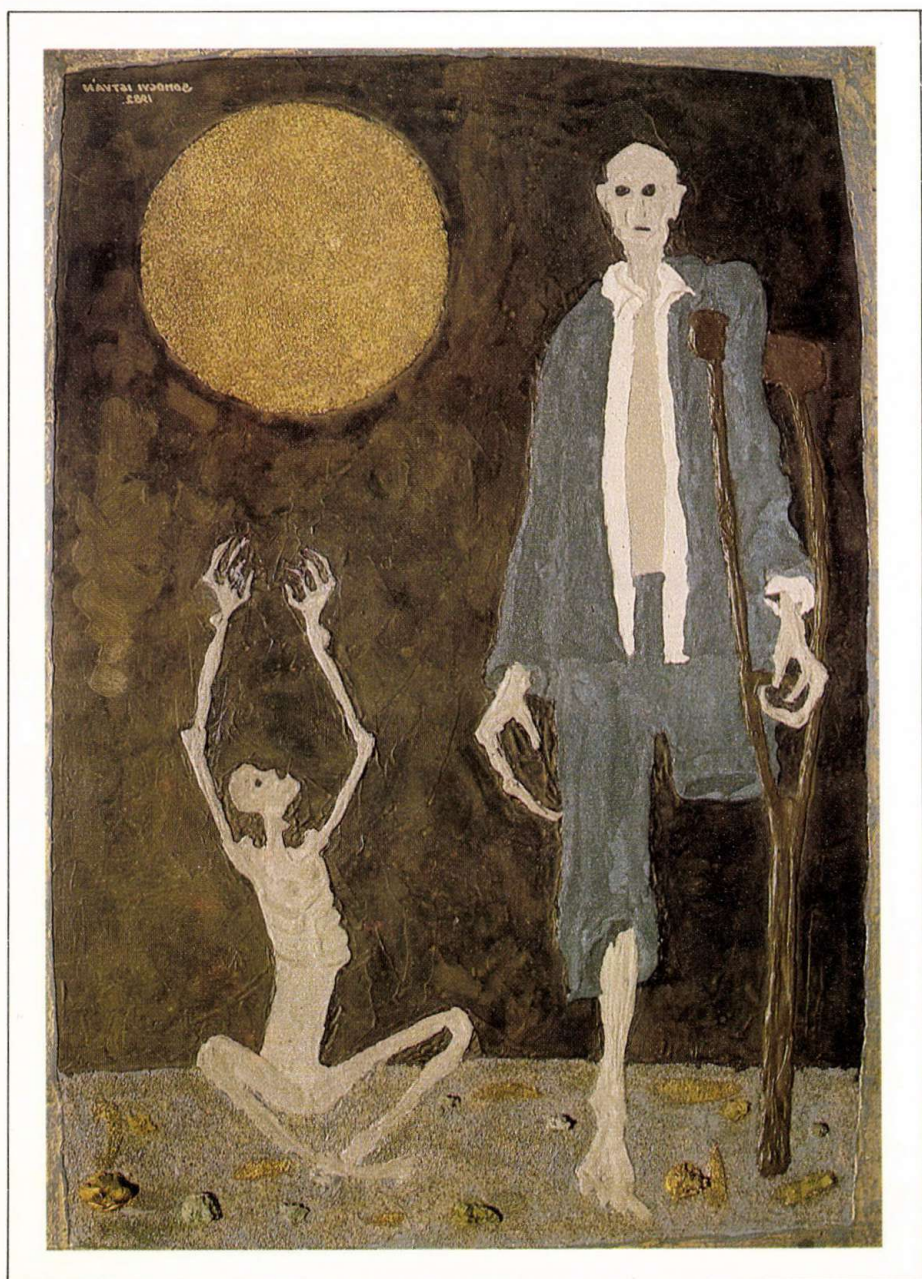
Sziklák

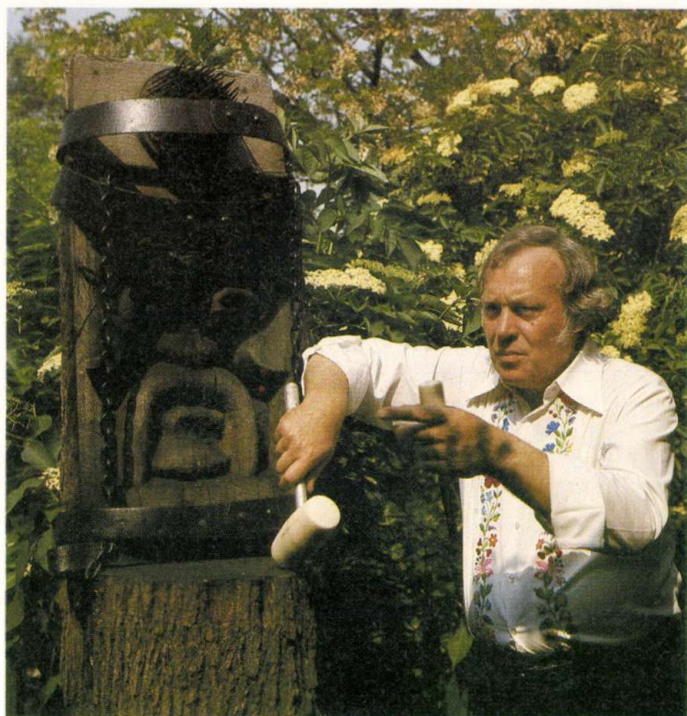
Hófolto sziklák

Készülj a halálra

Mementó: Emberi sors I.

..... alkotó munkám fő célja,
"megfesteni az emberiség szenvedéseit, mely szenvedés a boldogabb élet
forrása lehet."

SOMOGYI ISTVÁN
festőművész